

МОЛИТВА

Господи! Ний тръгнахме, и ето:
вечерта е каменна надъ насъ —
съ камъни убий ни отъ небето,
мълния да бжде твоя гласъ.

Рече ти — и пламнаха пожари,
(та каква бѣ нашата вина?)
нивитѣ ни — буря ги удари,
кжщитѣ ни напасть и злина.

И не бѣше день — години цѣли:
църквитѣ сж въ буренъ и треви,
въ гробоветѣ нашитѣ умрѣли
— и надъ тѣхъ гнѣва ти се изви.

Всѣки домъ съсь черно е белязанъ,
кръстове по всѣки кръстопжтъ, —
толкозъ ли жестоко ни наказа
— мъртви да се скитае въ свѣтътъ?

Бижъ: вървимъ съ разпятието свето,
нека ни пожали твоята власть —
съ камъни убий ни отъ небето,
съжали се, Господи, надъ насъ!